

ter, polytekniske Examinander, Disciple i de lærde Skoler og Seminarister. Hele denne Masse Ansøgninger skulde samles, for at saadanne 5 Mænd, — tror jeg, at det er, — skulde se dem igjennem, efterat de først havde gennemgaaet de andre Ildprover, hvorefter det skulde afgjøres i det Enkelte, om der skulde gives nogle saa Rigsdaler i et Legat til en Mængde Ansøgere. Er dette virkelig ikke for stor en Kræftanstrengelse for at naa et forholdsviis saa ringe Maal? Vel har en æret Rigsdagsmand selv sagt, at han har gjort den Erfaring, at der urigtigen var tilbeldt en Embedsmands Søn Understøttelse, men dette betyder ikke det Allermindste; thi for det Første kjender man ikke dette Exempel, og for det Andet er jeg fuldkommen sikker paa, at selv om man havde en raadvivende Komite og igjen en Oberkomite over denne, saa vilde der ialtfald være et eller andet Medlem her i Salen, som vilde mene, at der desuagtet var truffet en urigtig Afgjørelse, og han kunde maasse have Ret, thi den menneskelige Ufuldkommenhed strækker sig ogsaa til slige raadvivende Komiteer. Hvad er naturligere, for nu at nævne dette Tilfælde med Skoledisciplene, end at det er Rektoren, som efter Samraad med Lærerne gjør sin Indstilling med fornøden Forklaring til Ministeren? Naar man ikke vil være en altfor høj Grad af Mistænksomhed, vil man ikke kunne forlange Mere, selv om der engang imellem er Noget, som man ikke er tilfreds med. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som ikke er Medlem af Udvalget, men har stillet særlige Vædringsforslag, fremsatte nogle Ytringer, som kunde foranledige mig til nogle Bemærkninger, men de vedrøre nærmest et senere Punkt, som det efter Formandens Mening ikke er heldigt nu at tage under Overveielse. Disse Bemærkninger knytte sig ogsaa ialtfald nærmest til hans mærkelige Forslag om Theatret, som jeg senere skal komme til. Forsaa vidt den ærede Rigsdagsmand allerede tog Lovten om Sammendragning af visse Fonds under særlig foreløbig Behandling, forekommer dette mig ialtfald at være malplaceret. Den ærede Rigsdagsmand tillod sig at forklare, hvad der skulde være Hensigten med de Op-

lysninger, der vare fremkomne fra Mintsteriets Side efter Opfordring fra Udvalget, og som jeg tror, man maa sige med stor Medbeholdelse afgivne, om hvorledes det Hele vilde stille sig, naar man nu foretog denne Forandring ifølge Lovten. At den ærede Rigsdagsmand deri har fundet en Hensigt, som ikke i fjerneste Maade er antydet, undrer mig ikke, men jeg vil bestemt sige, at en saadan Slet ikke har foreligget. Hensigten dermed laa ganske tydelig, som en Opfordring fra Udvalget, der velvillig var imødefkommen; det vilde være aldeles besynderligt at tage de andre Forandringer, der senere kunde ske, med her i Budgettet; skulde der ske en Forandring, kunde den først finde Sted, naar den havde faaet sin Form ved en senere Lov, hvad jeg ogsaa har forklaret for Udvalget. Hvad angaar den parlamentariske Kommission, da er den jo kun en Fremtidstante, og den kan jo som alle saadanne Fremtidstanker bestandig føre en smukkere og lettere Tilværelse, end hvad der kommer ud i Livet. Saalænge disse Fremtidstanker blot staa som saadanne, kan man kun sige alt muligt Godt og Fortræffeligt om dem, og man maa derfor haabe, at de længe maa blive i denne for dem saa lykkelige Tilstand og ikke gaa over til Virkelighed, hvor de maasse vilde lide et fuldstændigt Skibbrud. Det var disse almindelige Bemærkninger, jeg vilde gjøre. Jeg skal nu tillade mig at gaa over til at omtale de foreliggende Vædringsforslag. Hvad angaar Bevillingen til Løgstør Kirke, da tror jeg, at dette Spørgsmaal er saa udførligt omhandlet i Bilagene, at der fra min Side ikke behøves at tilføies videre. Det er en besynderlig Ting, at Nogle have ment, at man ikke vil gjøre Noget for Løgstør, fordi man absolut vil tvinge den Mand, som er Eier af Løgstød Kirke, til at bidrage Noget til Opførelse af en Kirke i Løgstør. Denne Mand har nu erklæret, at han frivillig vil give en Sum i dette Diemed, men han vil ikke have det paalagt som Evang. Der er jo nogle Mennesker, som ere saaledes, at de ikke holde af Evang, men nok have Lust til at gjøre noget frivilligt, og ialtfald hører den her omtalte Mand til denne Kategori. Nu siger Udval-